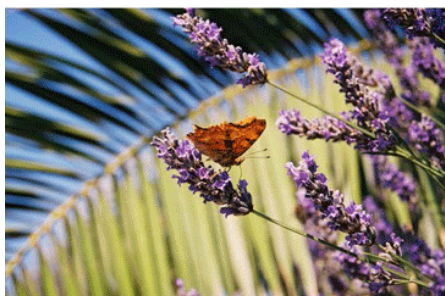

Natura 2000: A Guide to the Guide

Industry Commentary to
the European Commission
Guidance on Non-energy
mineral extraction and
Natura 2000

European Association
of Mining Industries
Metal Ores & Industrial Minerals

Svensk översättning

Natura 2000: En guide till vägledningen

Industrins kommentarer angående Europeiska
Kommissionens vägledning för utvinning av
icke-energimineral i Natura 2000-områden

Beträffande NATURA 2000

Euromines

European Association of Mining Industries, Metal Ores & Industrial Minerals
(Föreningen för gruvor, mineral- och metallproducenter i Europa)

Sammanfattning

Denna guide till EU-kommissionens vägledning är del av Euromines tillvägagångssätt att arbeta med biologisk mångfald. Den går huvudsakligen igenom fyra avsnitt i EU-kommissionens vägledning för utvinning av icke-energimineral i Natura 2000-områden, såsom det beskrivs nedan.

Utvinning av icke-energimineral som orsak till möjlig påverkan på natur och djurliv

Detta kapitel behandlar allmänhetens oro över att utvinningsindustrin och dess verksamhet kan påverka den biologiska mångfalden på ett negativt sätt. Kapitlet klargör att EU-kommissionens vägledning beskriver katastrofscenarier, som skulle vara olagliga, och därmed falla utanför EU-lagstiftning. Det är därför väldigt osannolikt att sådan påverkan skulle kunna ske i verkligheten.

Punkterna som beskrivs särskilt ingående är bl.a. definitionerna för "skador på området som helhet betraktat", "förlust av livsmiljö" och "på ett betydande sätt".

Betydelsen av strategisk planering

Denna del uppmärksammar det faktum att de europeiska regeringarna behöver ha ett väldefinierat nationellt ramverk eller en markanvändningsstrategi som grundar sig på bl.a. geologiska data. Enskilda företag inom mineralutvinningsindustrin ska inte tvingas finna lösningar på frågeställningar av nationellt politisk betydelse då detta inte ingår i deras mandat eller uppgifter.

Artikel 6.3: att genomföra en "lämplig" bedömning av planer och projekt som överensstämmer med art- och habitatdirektivet

En lämplig bedömning är ett av de tre viktigaste stegen som måste tas enligt artikel 6.3 och 6.4 i EUs art- och habitatdirektiv. De två andra stegen är en inledande förundersökning samt undantagsbestämmelser. Tillsammans ska de tre stegen tydliggöra de risker som ett utvinningsprojekt måste förhålla sig till med avseende på gällande målsättningar för bevarandet av Natura 2000-områden.

Denna del koncentrerar sig på några missförstånd som ofta används för att orsaka en oskäligen försening av planeringen av mineralutvinningsprojekt; exempelvis definitionerna av tillämpningsområdet och syftet med en lämplig bedömning enligt artikel 6.3 i art- och habitatdirektivet.

I synnerhet görs det en skillnad mellan "bedömning av påverkan" och "lämplig bedömning"; mellan de olika målsättningarna vad gäller områdesbevarande av de olika medlemsstaterna och utvinningsindustrin; samt mellan de båda koncepten av "ekologiskt sammanhängande" och "livsmiljöer som står i förbindelse mellan varandra".

Mineralutvinningsverksamheten och bestämmelserna i Artikel 6.3 och 6.4

Det sista kapitlet beskriver några arbetsmetoder som industrin använder sig av för att minska sin påverkan på den biologiska mångfalden som t.ex. moderna efterbehandlingsmetoder, samt kompensations- och förbättringsåtgärder.

I synnerhet görs en skillnad mellan efterbehandlingen av moderna produktionsområden och återställningen av historiska, för länge sedan nedlagda brytningsområden; mellan

minskning av påverkan och kompensation; samt mellan förbättringsåtgärder inom brytningsområdet och kompensationer för bevarande av biologisk mångfald.

Innehåll

Inledning	4
Omfattning av denna guide till EU-kommissionens vägledning	5
Utvinning av icke-energimineral som orsak till möjlig påverkan på natur och djurliv.....	5
Betydelsen av strategisk planering.....	7
Artikel 6.3: att genomföra en lämplig bedömning av planer och projekt som överensstämmer med art- och habitatdirektivet	9
Mineralutvinningsverksamhet och bestämmelserna i Artikel 6.3 och 6.4.....	12
Referenser	19

Inledning

Syftet med EU-kommissionens vägledning är att ta upp frågor som den Europeiska Kommissionen ansvarar för. Utvinningsindustrin har dock sina egna riktlinjer som beskriver hur förlusten av biologisk mångfald i de områden där industrin är verksam kan förhindras. Några av dessa riktlinjer är till och med striktare än EUs naturdirektiv, även om de inte specifikt inriktar sig på särskilda riktlinjer i EUs naturdirektiv (fågeldirektivet och art- samt habitatdirektivet).

Denna guide till EU-kommissionens vägledning är del av Euromines tillvägagångssätt i arbetet med biologisk mångfald och kompletterar de dokument som tidigare sammanställts. Guiden förväntas hjälpa företag när de ska tolka EU-kommissionens vägledning och när de diskuterar med tillståndsgivande myndigheter. Guiden bör läsas tillsammans med EU-kommissionens vägledning. Euromines uppläggning inriktar sig på ett bredare spektrum av frågor som gäller utvinningsindustrins påverkan på den biologiska mångfalden enligt nedan:

Fråga som ska tas upp	Industrins tillvägagångssätt/upplägg
miljökonsekvensbedömning efterlevnad (compliance)	EU-kommissionens vägledning Denna guide till vägledningen
bevarandemål utöver de legala kraven samråd med intresserade parter	ICMM Good Practice Guidance (vägledning för god praxis)
övervakning och säkerställande	T.ex. Guideline to Promotion of Biodiversity at the Mineral Extraction Sites of HeidelbergCement (Företagets riktlinjer för att främja biologisk mångfald)
uppförandekoder	GRI Mining and Metals Sector Supplement (Riktlinjer för gruv- och metallsektorn) ICMM Sustainable Development Framework (Ramverk för hållbar utveckling)
små och mellanstora företags riktlinjer	SveMins Vägledning för prospektering i Sverige

Euromines Riktlinjer gällande hållbar utveckling för utvinningsbranschen i Europa innehåller sedan 2003 även åtagandet att "Främja bevarandet av biologisk mångfald och ett integrerat förhållningssätt till markförvaltning"¹. Euromines är dessutom en associerad medlem till International Council on Mining & Metals (ICMM), en internationell sammanslutning av företag samt statliga och regionala föreningar inom gruv- och metallindustrin, och har aktivt bidragit till utformandet av ICMMs vägledning gällande en uppförandekod för utvinningsindustrin med hänsyn till biologisk mångfald (2006). Boken "101 Examples of Beneficial Mine Closure" som beskriver 101 lyckade gruvrehabiliterings- och efterbehandlingsprojekt, utgavs 2009 tillsammans med Post-Mining-Alliance².

I gengäld efterlyser Euromines aktivt ökad tydlighet, större insyn, samstämmighet och noggrannhet i handhavandet och organisationen av de landområden som är del av Natura

¹ Gå till riktlinjerna http://www.euromines.org/who_is_euro_sdi.html (på engelska)

² <http://www.edenproject.com/shop/101-Things-To-Do-With-a-Hole-In-The-Ground-8229.aspx>

2000-nätverket. Europa 2020-strategin, EUs råvaruinitiativ (RIM)³ och EU-kommissionens vägledning borde användas för att understryka behovet av att främja ökade investeringar i befintliga naturtillgångar inom EU.

I många medlemsländer gick urvalsprocessen av Natura 2000-områden alldeles för fort, utan att några andra tankar på hur man skulle kunna använda marken tilläts och med större fokus på kvantitet än kvalitet. Därför fattas det ofta faktiska underlag till den biologiska mångfalden i Natura 2000-områden och detta medför i sin tur problem för utvinningsindustrin när det gäller marktillgång, brytningsplaner och miljöbedömningar.

Olyckligtvis ger den Europeiska Kommissionens riktlinjer och dokument inte alltid den nödvändiga legala säkerheten som utvinningsindustrin behöver för att kunna rättfärdiga kostsamma prospekteringsprojekt, grundläggande undersökningar och miljökonsekvensbeskrivningar. Det kan därför i ett senare skede bli nödvändigt att ta upp delar av den Europeiska Kommissionens riktlinjer i den nationella eller länsspecifika/regionala lagstiftningen.

Omfattning av denna guide till EU-kommissionens vägledning

EU-kommissionens vägledning är uppdelad i nio delar som täcker allt från en översikt av utvinningsindustrin till dess eventuella påverkan på arterna och livsmiljöerna i de områden som är avsatta för att bevaras under de två direktiven samt utvinningsverksamhet i havsmiljö.

Denna guide till EU-kommissionens vägledning ägnar sig åt fyra delar av kommissionens vägledning där det, enligt industrin, krävs fler kommentarer:

- Utvinningsindustrins påverkan på den biologiska mångfalden inom EU.
- Betydelsen av en strategisk plan för markanvändningen, som används för att sätta upp beslutsramar.
- Lämplig bedömning av utvinningsprojekt under art- och habitatdirektivet.
- Lämplig bedömning av pågående förvaltnings- och skötselmetoder med hänsyn till nuvarande praxis gällande biologisk mångfald.

Utvinning av icke-energimineral som orsak till möjlig påverkan på natur och djurliv

EU-kommissionens vägledning beskriver i kapitel 3 huvudsakligen mineralutvinnings potentiella miljöpåverkan i brist på lagar eller styr- och kontrollsystem och är därför en beskrivning på de värsta tänkbara och därmed samtidigt olagliga omständigheterna. Kapitlet vittnar dock tydligt om berörda parter farhågor och understryker betydelsen av ansvaret som ligger hos utvinningsindustrin. Det är industrin som måste se till att principerna av gott styre finns och efterlevs.

Kapitlets sammanfattning hänvisar till att utvinningsverksamhet kan påverka den fysiska strukturen och samspelet mellan livsmiljöer i vissa områden och "skulle därmed kunna ge upphov till att ekosystemens totala motståndskraft och förmåga till återhämtning går förlorade". Detta bör endast läsas i samband med de föreslagna definitionerna för "skador

---

³ http://www.euromines.org/who_is_euro_raw_materials_initiative.html

på området som helhet betraktat” som ges på sidan 55 i vägledningen⁴. Domstolsbeslut har bekräftat att det är möjligt att ha en viss påverkan på särskilda områden inom Natura 2000-nätverket utan att för den del nödvändigtvis utöva någon påverkan på ekosystemets totala motståndskraft eller förorsaka skador på området som helhet betraktat.

Försämring av livsmiljöer

Medan all utvinningsverksamhet orsakar lokala störningar i livsmiljöer och för djurarter samt deras populationer, är dock verksamhetens omfattning troligtvis inte sådan att den skulle kunna utrota hela arter. EU-kommissionen tolkar termen ”livsmiljö” på så sätt att den betyder varje *enskild* förekomst av en viss typ av livsmiljö. Detta innebär att begreppet ”förlust” betyder att förekomsten av lämpliga livsförhållanden har reducerats - och den berörda arten då behöver flytta till områden med lämplig livsmiljö.

Största delen av kapitel 3.4.1 syftar till påverkan från gamla gruvområden som trots att gruvorna inte varit i drift på länge fortfarande orsakar betydande påverkan på vattendrag längre ner. Utvinningsföretag måste därför förklara att moderna gruvor inom EU inte har samma påverkan längre.

Invasiva främmande arter

EU-kommissionens vägledning hänvisar till restriktioner inom EU när det gäller det avsiktliga införandet av arter som inte är inhemska enligt artikel 22 (b) i art- och habitatdirektivet samt i artikel 11 i fågeldirektivet. Det ska dock poängteras att EU inte har någon lagstiftning som förbjuder tidsbegränsat avsiktligt införande av arter som inte är inhemska med syfte att bereda matjord för att på sikt kunna skapa inhemska livsmiljöer inom ramen av arbetet med efterbehandlingen av en gruva. Detta ses tvärtom i vissa fall som bästa miljövårdsmetoden. Sådana metoder, med deras fördelar och medföljande risker bör förklaras noga för berörda parter när man söker tillstånd.

Störningar som påverkar rörelsemönster

Enligt avsnitt 3.5.6 i EU-kommissionens vägledning måste störningar undvikas som orsakas ”med avsikt eller utav vårdslöshet” av vissa högprioriterade arter under deras parnings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttperioder. Det rekommenderas att utvinningsföretagen gör en genomgång av den senaste vetenskapliga litteraturen när de handskas med denna aspekt för sina tillståndsansökningar - det har kommit fram nya fakta om att närvaron av arbetsutrustning och fordon samt närvaron av personal (framför allt när gruvan/stenbrottet inte är i kontinuerlig drift) möjligtvis inte stör faunan på det sätt som det beskrivs i vägledningen.

Att skilja mellan betydande och icke betydande påverkan

Avsnitten 3.7 och 5.3 i EU-kommissionens vägledning handlar om den förundersökning, tillåten enligt art- och habitatdirektivet, som ska genomföras för att bestämma vilka projekt som kräver att en adekvat bedömning görs av deras påverkan på samtliga Natura 2000-områden. Eftersom en miljökonsekvensbeskrivning krävs för de allra flesta utvinningsprojekt, behöver man oftast inte ta itu med dessa två avsnitten i vägledningen.

---

⁴ Det bör påpekas att ’området som helhet betraktat’ inte definieras någonstans i art- och habitatdirektivet.

Betydelsen av strategisk planering

Fastän EU-kommissionens vägledning erkänner behovet av en kontinuerlig planeringsram för långsiktig mineralutvinning, har den en tendens att fokusera på ballastutvinning och ger sken av att utvinningsföretag kan välja att vara verksamma långt borta från Natura 2000-områden.

Förvaltningen och skötseln av jordens naturresurser, mark, vatten, växter och djur, samt syftet med dessa är en samhällsfråga. De tillvägagångssätt som används för att bestämma samhällets prioriteringar när det gäller markanvändningen måste vara helt öppna för samråd mellan samtliga parter och för avstämning mellan de olika uppfattningarna när beslut tas om hur man ska använda marken. Mineraler och metaller spelar en stor roll för hållbar ekonomisk tillväxt, utveckling och stöd. Önskemål om områdets bevarande måste vägas mot andra, önskvärda syften som kan nås om marken används på annat sätt.

Utvinningsverksamhet inom Natura 2000-områden

Utformandet av planer för markanvändningen handlar om att välja mellan olika möjligheter. I brist på en klart definierad mineralpolitik finns det en tendens att missgynna utvinningsindustrin. Mineralpolitiska bestämmelser är därför av särskild betydelse när det gäller att trygga tillgången till mineralfyndigheter. Om mineralpolitiska aspekter inte beaktas under arbetet med att utforma en markanvändningsstrategi, kan de geologiska begränsningar som finns vid platsval samt de potentiella konsekvenserna av ett sammanhängande Natura 2000-skyddsnät inte bedömas tillräckligt bra.

För att kunna stödja den ekonomiska tillväxten behövs det tillgång till mark och råvaror. Detta kompliceras dock ytterligare i och med att man inte med säkerhet kan säga var de fyndigheter där det är möjligt att bryta dessa mineraler finns. Tack vare teknologiska framsteg är det idag möjligt att göra fynd i områden som tidigare utdömts för ekonomisk malmbrytning.

Data/kartor över mineralernas förekomstområden finns tillgängliga genom de flesta nationella geologiska undersökningar, fastän det för tillfället inte är möjligt att sätta ihop dem till en geologisk karta för hela EU, och några kartor har inte uppdaterats på ett tag. Nedgången av mineralutvinning i Europa innebär inte en samtidig minskning av tillgängliga resurser, som många tror, utan snarare ett misslyckande att tillämpa de bästa moderna tillgängliga mineralundersökningsmetoderna för att uppdatera geologiska kartor.

Att ta med mineralförekomster i beräkningen när planer för markanvändning görs upp anses vara god praxis och absolut nödvändigt för att försäkra sig om en tillräckligt stor råvaruförsörjning. Att hitta råvaror nära kunden anses också vara god praxis.

Områdesval och skillnader mellan sektorer

Miljömyndigheterna har ibland en förväntning att utvinningsindustrin tack vare sina egna planeringsförfaranden kan ta hänsyn till eventuellt överlapp med Natura 2000-områden. Utvinningsföretagen behöver klargöra ännu bättre hur deras verksamhet fungerar och hur de planerar sitt arbete (prospekteringsmetoder, genomförbarhetsstudier med alternativa studier, processdesign med alternativa studier, miljökonsekvensbeskrivningar med alternativa studier, etc. etc.). Lämpliga texter finns redan under avsnitten 2.2, 2.3 och 2.3.1 i ICMMs Good Practice Guidance for Mining och Biodiversity (ICMMs vägledning för god praxis inom gruvbrytning och för biologisk mångfald, *enbart på engelska*).

Betydelsen av biologisk mångfald och redan existerande skyddsområden är endast två faktorer av en hel rad viktiga faktorer som leder till att utvinningsföretag investerar i prospekteringsundersökningar eller förstudier inom ett visst område (andra viktiga faktorer är även förväntade halter, råvarupriser, transportmöjligheter och infrastruktur, politisk stabilitet, förutsägbara rättsliga förfaranden, etc.). Utvinningsverksamheten planeras oftast utifrån den bäst möjliga ekonomiska vinsten som delvis ändå kan sammanfalla med skyddade områden, som t.ex. ett Natura 2000-område. När det fattas nationella ramar eller en fastställd markanvändningsstrategi, förväntas det enskilda utvinningsföretaget ofta av berörda parter att komma upp med lösningar på problem som är av politisk karaktär - vilket är en omöjlighet för ett enskilt företag som vare sig kan eller bör axla det ansvaret. Detta visar att det krävs en övergripande strategisk markanvändningsplan som görs upp av ett opartiskt och ojävigt organ (helst regering).

Sektorsövergripande utformning av planer

Exemplen som EU-kommissionen tar upp på sidan 40 i dess vägledning är från Österrike och England. Båda dessa länder använder sig av en hierarkisk ordning när det gäller åtkomst till mark för mineralutvinning; först när alla andra möjligheter till markanvändning har uteslutits, kan utvinningsindustrin komma in i bilden. Industrimineral- och metallindustrin blir diskriminerad på detta sätt, eftersom den endast kan vara verksam i mycket begränsade geologiska områden där mineraler och metaller finns i tillräckligt höga halter.

För att undvika konflikter och för att uppnå en vinn-vinn-situation är det viktigt med ett öppet och allomfattande tillvägagångssätt vid utformandet av planer. Ska man hitta den optimala jämvikten mellan skyddet av viktiga ekosystem och den samhällsekonomiska utvecklingen, krävs det samordnade och gemensamma lösningar. Regeringarnas roll när det gäller att lösa konflikten mellan utvinningsindustrin och naturskydd är av yttersta betydelse, men kan bli begränsad av regeringarnas förmåga att ta beslut som leder till effektiv, rättvis och hållbar markförvaltning och -skötsel.

Euromines förespråkar sammanställningen av sektorsövergripande strategiska markanvändningsplaner på nationell nivå som kan fungera som ram vid konflikter mellan olika sektorer. Detta tillvägagångssätt garanterar att olika markanvändningssätt tas med i bedömningen: vägar, råvaruutvinning, jordbruk, vattentillgångar, elproduktion, etc. har samtliga jämlika förhandlingspositioner när det gäller utformningen av den framtida markanvändningen.

I många av EUs medlemsstater finns det fortfarande brist på strategiska planer som inbegriper även andra naturtillgångar än bara sand och grus. Lämpliga bedömningsförfaranden för projekt som omfattar industrimineraler och metaller blir därför lättare föremål för konflikter när det gäller projektens påverkan och godtagbarhet.

Ja eller Nej

Beslut om att tillåta mineralutvinning inom vissa kategorier av skyddsområden eller inte måste baseras på vetenskapliga överväganden om irreversibel påverkan och borde spegla besluten som tagits i de nationella planerna rörande mineral- och markanvändning. Beslut om att inte tillåta exploatering kan endast tas om de praktiska aspekterna gällande definitioner, förfarande och skötsel och förvaltning av skyddsområden grundas på vetenskap och öppenhet, och om frågor kring gränser till skyddsområden vid markanvändningsbeslut har tagits upp på ett korrekt sätt med en för alla intresserade och berörda parterna öppen och transparent process. Detta har inte alltid varit fallet när det gäller Natura 2000-nätet.

Artikel 6.3: att genomföra en lämplig bedömning av planer och projekt som överensstämmer med art- och habitatdirektivet

Kapitel 5 i EU-kommissionens vägledning upprepar i stort tidigare vägledning och är därför fortsatt teoretisk och juridisk. Den ger inga detaljer om utvinningsverksamhetens praktiska särdrag.

För Euromines medlemmar är den bedömning som görs i enlighet med Artikel 6§3 det viktigaste för att säkerställa att projektet från början utformas på ett sätt som gör att påverkan på den gynnsamma bevarandestatus av livsmiljöer och arter som finns upptagna på naturdirektivens listor är så liten som möjligt, samt att resterande påverkan inte har någon negativ effekt på Natura 2000-området som helhet betraktad. Om en bedömning enligt Artikel 6§3 utförs korrekt på detta sätt, borde Artikel 6§4 endast behöva användas under särskilda omständigheter. Alternativa lösningar för själva projektet, projektets genomförande på grund av tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse och kompensationsåtgärder borde därför vara exceptionella företeelser när det gäller bedömning av mineralutvinningsprojekt inom EU.

För att säkerställa att så är fallet, borde alla vara medvetna om att det finns en enorm betydelseskillnad när det gäller den rättsliga innebörden av olika begrepp, t.ex.

"miljökonsekvensbeskrivning" kontra "lämplig bedömning";
 "Natura 2000-område" kontra "område";
 "gynnsam bevarandestatus" kontra "bevarande av berört område/berörda områden";
 "anslutande" kontra "sammanhängande".

EU-kommissionens vägledning använder inte dessa begrepp särskilt precist och konsekvent så att de är förenliga med deras juridiska betydelse i naturdirektiven.

Miljökonsekvensbeskrivning och lämplig bedömning

Enligt tidigare vägledning från EU-kommissionen innebär "lämplig" endast att bedömningen måste finnas i skriftlig form och att den måste vara tillräckligt genomtänkt för att kunna användas som underlag till det rätta beslutet med hänsyn till särskild information om miljön.

Strategiska miljöbeskrivningar (SMB) och miljökonsekvensbeskrivningar (MKB) är tillräckligt grundliga tillvägagångssätt för att täcka de krav som ställs i art- och habitatdirektivet och är mineralindustrins främsta verktyg enligt EU-lagstiftning. I dessa fall behöver man inte utföra ytterligare en "extra" lämplighetsbedömning, eftersom den redan kan inkluderas i miljökonsekvensbeskrivningen (MKB).

En lämplig bedömning borde ses som särskilt relevant för planer eller projekt som inte bedöms med en SMB eller MKB, och i dessa ovanliga fall måste "åtminstone" en bedömning av möjliga konsekvenser för Natura 2000-områden genomföras.

Definition av "område"

Åtskilliga interndokument för utvinningsindustrin definierar i sina vägledningar "området" som brytnings- eller gruvområde. Detta stämmer inte nödvändigtvis överens med ett Natura 2000-område.

Natura 2000-område: definieras som ett område som utsetts till att vara en del i Natura 2000-skydds nätet som består även av särskilda skyddsområden och områden av gemenskapsintresse, godtagna av den Europeiska kommissionen och förklarade som särskilda bevarandeområden av medlemsstaterna.

Område: är all mark på en bestämd geografisk plats som förvaltas av en verksamhetsutövare (Direktiv 2006/21/EC).

Att uppnå gynnsam bevarandestatus kontra upprätthålla gynnsam bevarandestatus

Medan en "gynnsam bevarandestatus" (så som det definieras på sidan 21 i EU-kommissionens vägledning) är en målsättning för medlemsstaterna, är den endast indirekt relevant för att erhålla brytningstillstånd för privata projekt. Artikel 6§3 kräver att projektet inte på ett betydande sätt påverkar ett Natura 2000-område som helhet med tanke på målsättningen med bevarandet. Att nå "gynnsam bevarandestatus" är varje enskild medlemsstats ansvar. Medlemsstaterna ska fortsätta upprätthålla gynnsam bevarandestatus där denna redan har uppnåtts. För tillfället är detta sällan fallet.

Gynnsam bevarandestatus behöver inte alltid gälla arternas och livsmiljöernas status i det enskilda området, utan deras status i det naturliga utbredningsområdet (arter) eller i utspridningsområdet (livsmiljöer) i hela den nationella delen av en biogeografisk region. Detta betyder att en gynnsam bevarandestatus kan uppnås för särskilda arter eller livsmiljöer som är av gemenskapsintresse på nationell biogeografisk nivå med enskilda Natura 2000-områden där sådana arter och livsmiljöer har olika nivåer i bevarandestatusen. Detta innebär att målsättningen inom Natura 2000-skydds nätet kan skilja sig mellan olika områden i enlighet med de särskilda bevarandemål som fastställs av de nationella tillsyns utövande myndigheterna.

För tillfället har endast en mindre del av de listade livsmiljöerna och arterna uppnått en gynnsam bevarandestatus. Detta är logiskt, eftersom Natura 2000-områdena endast nyligen utsetts i syfte att nå gynnsam bevarandestatus. Artikel 6 kräver inte att privata planer och projekt omgående uppnår gynnsam bevarandestatus. Den kräver inte heller att gynnsam bevarandestatus måste ha uppnåtts innan eventuella planer eller projekt kan tillstyrkas. Att uppnå gynnsam bevarandestatus på lång sikt är medlemsstaternas skyldighet och därför har Natura 2000-områdena utsetts - med hänsyn till denna skyldighet får därför inte heller området som helhet betraktat bli påverkat på ett negativt sätt. Den ekologiska "återhämtningen"⁵ som pågår inom området måste även fortsättningsvis kunna vara verksam. Naturligtvis skulle planer eller projekt med förebyggande, konsekvensbegränsande eller förbättrande åtgärder betraktas positivt om områdets återställande tack vare dessa åtgärder därmed skulle kunna påskyndas.

Områdenas totala sammanhängande och sammanbindning

Artikel 6§4 i art- och habitatdirektivet beskriver Natura 2000-nätets totala sammanhängande och hänvisar till direktivets övergripande målsättning - nämligen att uppnå och upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för ett antal arter och livsmiljöer. Det är uppenbart att skydds nätet i sig inte är ett enda hotad livsmiljö själv. Alla i Natura 2000-skydds nätet ingående områden är inte utbytbara och inte heller direkt beroende av varandra. Ett sammanhängande skydds nät är därför snarare ett politiskt koncept än en ekologisk eller biologisk parameter. Förmodligen förblir skydds nätet "sammanhängande" så

⁵ enligt den juridiska definitionen i direktivet (se nedan)

länge det gagnar utvecklingen för de prioriterade arterna och livsmiljöerna som ska uppnå en gynnsam bevarandestatus som grupp.

Begreppet "sammanbindning" tas inte upp någonstans i de båda direktiven. Det har införts i EU-kommissionens vägledning, antagligen som en del i den ekologiska diskussionen om vad som skulle kunna behövas för att uppnå en gynnsam bevarandestatus för vissa arter. I så fall skulle sammanbindning också ha tagits upp i Artikel 6§3 i direktivet.

"Sammanbindning" för hela skyddsnetet är dock inget krav (varken på vetenskapliga eller juridiska grunder), utan endast där det är rimligt för att uppnå gynnsam bevarandestatus för en viss art eller ett antal arter (t.ex. för att säkra populationers genetiska stabilitet, att trygga solitärers eller flyttfåglars minimala habitatbehov, etc.).

Design kontra bedömning

Vid projekteringen av mineralutvinning genomförs alltid också en bedömning av konsekvenser för den biologiska mångfalden; olika projektlösningar jämförs med varandra och diverse förebyggande och konsekvensbegränsande åtgärder vägs mot varandra. Detta görs redan enligt branschens verksamhets- och uppförandekod innan bedömning på lämpligt sätt överhuvudtaget måste utföras och är inte föremål för EU-kommissionens vägledning.

Lämpligt sätt för bedömning är det juridiska förfarandet som tillsynsmyndigheten kommer att använda sig av när det gäller att pröva projekteringen. Myndigheten måste därför vara säker på att direktivets minimikrav har uppfyllts, eftersom projektets utformning varken övervakas, sköts eller styrs av myndigheten. Bedömningsprocessen ger företagen också tillfället att finslipa sina projektförslag, med berörda myndigheters och andra parter återkoppling som underlag, men den bör inte ersätta företagens interna projekteringsätt.

Data och övervakning (hur man mäter/kontrollerar konsekvensbegränsande effekter)

Information om statusen av Natura 2000-området bör vara tillgänglig från tillsynsmyndigheter, om området har utsetts på ett vetenskapligt och juridiskt korrekt sätt. Om inte, på vilka andra grunder har området blivit utsett? Det faktum att tillsynsutövande myndigheter i många fall inte har kunnat ge sådan information har lett till påståenden om att urvalet av Natura 2000-områden inte skulle vila på tillräckligt vetenskapliga eller transparenta grunder.

Berörda myndigheter förväntas kunna lämna ut all relevant information om utsedda Natura 2000-områden (målsättningar, status, trender, specifika arters särskilda behov, etc.) samt upplysa om förekomsten av eventuella planer att skapa nya Natura 2000-områden. Under tiden borde sökande lämna relevant information gällande deras projekt (förebyggande åtgärdsprogram för trolig betydande miljöpåverkan, konsekvensbegränsande åtgärder, etc.).

I de fall då Natura 2000-områden utsetts trots otillräcklig information, borde de uppgifter som fattas sammanställas för en lämplig bedömning utan att förespråkaren för ett projekt därför straffas (t.ex. ett gruvbolag). Principiellt borde investerare inte behöva stå för kostnaden när den berörda medlemsstaten på ett felaktigt sätt tillämpar direktiven. För att undvika en orättvis belastning på grund av dyra förseningar, borde man förhandla om att gemensamt samla in data och förhandla om ett lämpligt sätt att fördela kostnaderna.

Indikatorer

ICMMs vägledning, Internationella finansieringsbolagets (IFC) standarder för miljö och prestanda (International Finance Corporation Environmental and Performance Standards), cementtillverkares hållbarhetsinitiativ (Cement Sustainability Initiative KPI) och nätverkets Global Reporting Initiative riktlinjer för mineral- och metallsektorn har utarbetats som ett direkt svar på FN:s konvention om biologisk mångfald med särskilda råd gällande rapporteringen av biologisk mångfald inom utvinningssektorn.

Enda sättet att verkligen evaluera biologisk mångfald i de enskilda områdena är dock ett strikt vetenskapligt tillvägagångssätt (som att räkna antal och typer av arter, livsmiljöer, etc.). HeidelbergCements vägledning beskriver några indikatorer som gäller för vissa områden.

Mineralutvinningsverksamhet och bestämmelserna i Artikel 6.3 och 6.4

Kapitel 7.1 i EU-kommissionens vägledning blandar olyckligtvis två liknande men dock olika aspekter när den tar upp återställandet av en gruva. Den blandar ihop:

- efterbehandlingen av moderna gruvor som är ett led i den integrerade planen för gruvornas framtida nedläggning med
- återställningen av sedan länge nedlagda gamla gruvområden (som till exempel inom det brittiska After-minerals programmet).

När det gäller kompensationsåtgärder, citerar EU-kommissionens vägledning definitionen som ges i BBOP (Business and Biodiversity Offset Program) från 2009. Den kan hittas på sidan 74 i vägledningen och beskriver kompensationer som mått och steg som vidtas efter det att konsekvensbegränsande åtgärder redan har genomförts, medan ICMMs vägledning för god praxis inom gruvindustrin och biologisk mångfald från 2006 tar upp både konsekvensbegränsande åtgärder och kompensationsåtgärder under begreppet kompensationer. Varken den ena eller den andra av dessa definitioner tar hänsyn till den juridiska användningen av de båda begreppen "konsekvensbegränsande åtgärd" och "kompensationsåtgärd" i EUs art- och habitatdirektiv, daterad 1992. EU-kommissionens egen definition, som endast förekommer i ordlistan på sidan 92 i vägledningen, stämmer bättre överens med ICMMs definition.

Efterbehandling eller återställning?

Förvirringen kring efterbehandlingen av moderna gruvor och återställningen av sedan tidigare nedlagda och övergivna gruvområden beror delvis på en begreppsförvirring inom olika sektorer inom EU och inom EUs regioner.

Vid användningen av dessa begrepp rekommenderas därför att alltid också fastslå i vilket sammanhanget begreppen används (se nedan). Vid diskussioner med miljömyndigheter och tredje part är det absolut nödvändigt att de inblandade från första början är överens om de använda begreppens och definitioners innebörd.

Särskilt problematiskt när det gäller Natura 2000-skydds nätet är begreppen "återställning (restoration)" och "efterbehandling (rehabilitation)". Begreppet "efterbehandling" förekommer inte någonstans i lagstiftningen. Art- och habitatdirektivet använder sig av begreppet "återställning", men på ett sätt som skiljer sig fundamentalt från det sätt som

det används inom utvinningsindustrin. Tabellerna på de följande sidorna visar upp omfattningen av möjliga missförstånd.

”Återställande” på det sätt som det definieras i art- och habitatdirektivet borde inte vara ett krav på företag. Definitionen i EU-kommissionens vägledning speglar varken den juridiska definitionen eller den definition som oftast används inom utvinningsindustrin. Den är därför särskilt vilseledande. Definitionen av efterbehandling talar om ”övergivna områden” och kopplar därmed direkt till definitionen av ”återställning”. Den överensstämmer inte med den definition som normalt används inom utvinningsindustrin och är därför också missvisande.

De flesta företag använder begreppet mer eller mindre synonymt med ”efterbehandling” för att beskriva nedläggningen av moderna gruvområden där åtgärder som tryggar den biologiska mångfalden från första början utgör en del i gruvplanen, vilket är lättare genomförbart än EU-kommissionens vägledning ger sken av.

Övergivna historiska brytningsområden för med sig ytterligare svårigheter på grund av oklar ägarbild, frånvaro av nedläggningsplan, otidsenliga metoder och otillräckliga ekonomiska resurser. Dessa brytningsområden är de hittills sämsta exemplen på återställningsförsök och är inte representativa för vad som kan uppnås med nya projekt som lever upp till bästa praxis från allra första början.

Begrepp som ”återvinning” (reclamation) eller ”sanering” (remediation) som oftast hänvisar till ödslig, oanvändbar, förorenad eller övergiven mark borde undvikas när man beskriver en modern gruvans nedläggningsplan och därtill hörande efterbehandlingsprogram.

Utvalda definitioner för ”återställning” (restoration)

Definition	Källa	Tillämpning
En rad åtgärder som krävs för att nå gynnsam bevarandestatus för naturliga livsmiljöer och vilda djur och växter.	Direktiv 1992/43/EEC	Samtliga Natura 2000-områden (måste efterlevas av samtliga EU-medlemsstater)
Handlingsåtgärder vidtagna i ett brytningsområde som efter antropogen verksamhet kommit till skada eller kontaminerats, med syfte att återställa eller förbättra dess ekologiska situation. Vägledningen använder ofta begreppet för den efterbehandling som följer ekologiska principer och främjar återhämtningen av miljön som helhet; återinförandet av det ursprungliga (före gruvverksamheten befintliga) ekosystemet i alla dess strukturella och funktionella aspekter.	Europeiska Kommissionens vägledning för utvinning av icke-energimineral i Natura 2000-områden	Övergivna historiska gruvområden (t.ex. inom det brittiska After-minerals-programmet)

Återvinning som följer ekologiska principer och främjar återhämtningen av ekosystemet som helhet; återinförandet av det ursprungliga (före gruvverksamheten befintliga) ekosystemet i alla dess strukturella och funktionella aspekter.	IUCN / ICMM Fallstudier från hela världen: "Integrating Mining and Biodiversity Conservation" (att integrera biologisk mångfald med gruvbrytning) 2004	Avveckling av historiska gruvområden
Rekonstruktion av det ursprungliga ekosystemet, livsmiljön eller deras funktioner på det ostörda sättet på vilket de tidigare fungerade, inkluderande biologiska, kemiska och fysikaliska element.	Guideline to Promotion of Biodiversity at the Mineral Extraction Sites of HeidelbergCement (HeidelbergCements vägledning angående biologisk mångfald vid dess brytningsområden)	Avveckling och efterbehandling av moderna gruvområden som en integrerad del i verksamheten
Försöker, i ekologisk bemärkelse, på ett artificiellt sätt, påskynda de naturliga återhämtningsprocesserna genom att återskapa det ursprungliga ekosystemets funktion och utseende.	Irish Mining & Exploration Group, Irish Business and Employers Confederation (Gruvföretag och Arbetstagareförbund på Irland)	Avveckling och efterbehandling av moderna gruvområden som en integrerad del i verksamheten

Utvalda definitioner för "efterbehandling" (rehabilitation)

Definition	Källa	Tillämpning
Det finns ingen.	Direktiv 1992/43/EEC	Ingen.
Tillvägagångssätt att omvandla övergiven mark till användbar mark; kan inbegripa både tekniska och ekologiska lösningar. Återställningen av naturliga livsmiljöer är ofta en del av gruvans avvecklings- och efterbehandlingsprocess. I denna vägledning används begreppet för att beskriva en på ekologiska principer baserad process som främjar återställningen av ekosystemet som helhet, med samtliga dess strukturer och funktioner.	Europeiska Kommissionens vägledning för utvinning av icke-energimineral i Natura 2000-områden	Övergivna historiska gruvområden (t.ex. inom det brittiska After-minerals-programmet)
Progressiv återställning av det ursprungliga ekosystemet.	IUCN / ICMM fallstudier från hela världen: "Integrating Mining and Biodiversity Conservation" (att integrera biologisk mångfald med gruvbrytning) 2004	Avveckling av historiska gruvområden

Återställning eller förbättring av vissa tillstånd eller funktioner hos ett ekosystem eller en livsmiljö. Behöver inte betyda att ett ekosystem eller en livsmiljö återställs helt och hållet.	Guideline to Promotion of Biodiversity at the Mineral Extraction Sites of HeidelbergCement (HeidelbergCements vägledning angående biologisk mångfald vid dess brytningsområden)	Avveckling och efterbehandling av moderna gruvområden som en integrerad del i verksamheten
En delvis återgång till ett tidigare tillstånd.	Irish Mining & Exploration Group, Irish Business and Employers Confederation (Gruvföretag och arbetstagarförbund på Irland)	Avveckling och efterbehandling av moderna gruvområden som en integrerad del i verksamheten

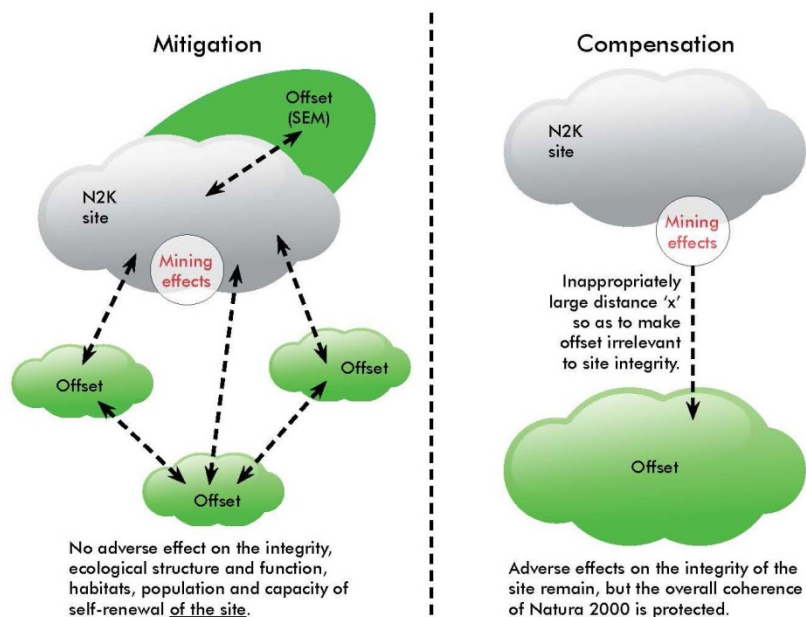
Konsekvensbegränsande åtgärder kontra kompensationsåtgärder

Syftet med konsekvensbegränsande åtgärder är att minimera och helst undvika den negativa påverkan som ett projekt kan ha på ett Natura 2000-område som helhet, medan projektet pågår eller efter att det avslutats. Det finns därför en stark koppling till definitionen av "området som helhet" på sidan 55 i EU-kommissionens vägledning.

Artikel 6§3 av art- och habitatdirektivet förbjuder ingen bestämd verksamhet (inte heller någon konsekvensbegränsande åtgärd eller kompensationsåtgärd som denna verksamhet skulle kunna använda sig av) så länge det kan säkerställas att verksamheten inte påverkar området som helhet på ett negativt sätt.

Syftet med kompensationsåtgärder är att neutralisera konsekvenserna på de områden som påverkas i sin helhet på ett negativt sätt av planen eller projektet så att Natura 2000-skydds nätet förblir sammanhängande. Det finns därför en stark koppling till definitionen av "Natura 2000-skydds nätet som är sammanhängande" (på sidan 43 i EU-kommissionens vägledning).

Dessa två koncept beskrivs här nedan. Konsekvensbegränsande åtgärder krävs enligt artikel 6§3 i art- och habitatdirektivet. Kompensationsåtgärder krävs endast i undantagsfall när Artikel 6§4 kommer till användning (förfarande vid undantag).

Konsekvensbegränsande åtgärd

Kompensationsåtgärd

Kompensation (förbättringsåtgärder på området)	N2000-område
N2000-område	Påverkan av gruvbrytning
Påverkan av gruvbrytning	Otillämpligt stort avstånd "x" så att kompensation blir irrelevant för området som helhet.
Kompensation - kompensation	
Kompensation	Kompensation
Ingen negativ påverkan varken på området som helhet, dess ekologiska struktur och funktion, livsmiljöer, population och självförnyelseförmåga.	Området som helhet påverkas fortfarande på ett negativt sätt, men Natura 2000-skydds nätet förblir sammanhängande.

Kompensationsbegreppet

Begreppet "konsekvensbegränsande åtgärd" används inte inom lagstiftningen. Art- och habitatdirektivet använder begreppet "kompensation" inom ett mycket specifikt juridiskt sammanhang som skiljer sig från det sammanhang som det oftast används inom utvinningsindustrin.

Några medlemsstaters miljömyndigheter har uttalat sig mycket bestämt om att det enligt deras åsikt är otänkbart att betrakta kompensationer för biologisk mångfald som konsekvensbegränsande åtgärder - de måste anses vara kompensationsåtgärder och kan därför endast användas i det sammanhang som har med undantag att göra så som det definieras i artikel 6§4 i art- och habitatdirektivet. Detta visar att de kopplar ihop BBOPs definition på "kompensation" från 2009 med det legala begreppet "kompensationsbegränsande åtgärder" i art- och habitatdirektivet från 1992, hellre än med definitionen på "kompensation" som ges på sidan 92 i EU-kommissionens vägledning.

Sådana åsikter motsäger industrins praktiska erfarenheter som gjorts med den lagstiftning som gällt till åren före 2009. Industrins utmaning består i att anpassa sig till den tolkning som tillämpas av myndigheterna och att förmedla hur vissa kompensationer och/eller

efterbehandlingsåtgärder, så som de beskrivs i ICMMs vägledning för god praxis inom gruvbrytning och för biologisk mångfald, kan direkt komma det berörda Natura 2000-området till godo och därmed anses vara tänkbara konsekvensbegränsande åtgärder enligt beskrivningarna i artikel 6§3 i art- och habitatdirektivet.

När begreppen "konsekvensbegränsande åtgärder" och "kompensationer" använts på annat ställe än i sammanhang med Natura 2000, måste detta klargöras på ett tydligt sätt. Andra beskrivningar, såsom "förbättringsåtgärder inom brytningsområdet" kan på ett mera direkt och mera precist sätt framföra vilka planer ett mineralutvinningsföretag har för att förhindra en negativ påverkan på Natura 2000-områden som helhet.

Kompensationer för biologisk mångfald är bevarandeåtgärder som syftar till att kompensera för den slutgiltiga, oundvikliga påverkan på den biologiska mångfalden orsakad av utvecklingsprojekt, som försöker undvika en nettoförlust av den biologiska mångfalden (sidan 92 i EU-kommissionens vägledning).

Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet kan definieras som bevarandeåtgärder som syftar till att kompensera för den slutgiltiga, oundvikliga påverkan orsakad av utvecklingsprojekt, för att bevara Natura 2000-området som helhet betraktat med tanke på dess bevarandemål. Målet i sig är att undvika en nettoförlust, och helst uppnå en biologisk nettomångfaldsvinst både med avseende på ytan, dess sammansättning, struktur, funktion och människors användning, och kulturvärden som är beroende av områdets livsmiljöer och arter som är av samhällsintresse inom det (utvidgade) Natura 2000-området.

Förbättringsåtgärder inom ett brytningsområde, så som de definierats ovan, kan utgöra en del i en plan för mineralutvinning och vara helt förenliga med artikel 6§3 art- och habitatdirektivet. De kan också rätta sig efter de restriktioner som finns för "konsekvensbegränsande åtgärder" genom tidigare domstolsbeslut gjorda av den Europeiska högsta domstolen. Skyddsnetets "sammanhängande", dess "ekologiska struktur och funktion", "livsmiljöer", "populationer" och "förmågan till självläkning och självförnyelse" hos ett visst område kan upprätthållas under dynamiska förhållanden genom att just sådana förbättringsåtgärder använts inom området med framgång.

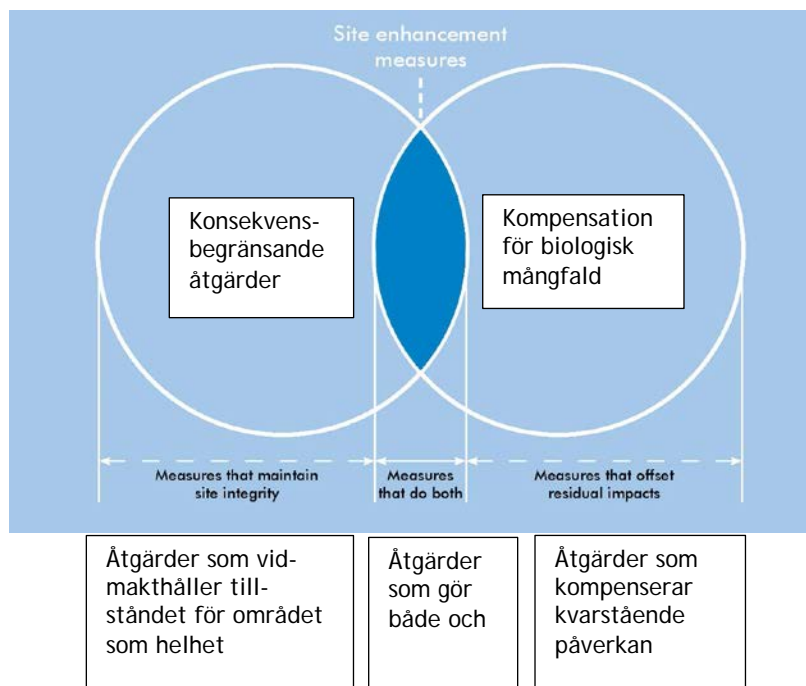
De olika åtgärdarnas förhållanden mellan varandra belyses med det följande diagram.

Rekommenderade kriterier för förbättringsåtgärder inom brytningsområdet

- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet borde aldrig användas för att rättfärdiga eller kompensera dålig miljöledningspraxis eller dålig prestation.
- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet borde i längden leda till en nettovinst för biologisk mångfald; här får man inte att glömma tidsramen för ekologiska processer, och detta borde undersökas på ett trovärdigt sätt med vetenskapliga studier som fackgranskas.
- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet borde vara kvantifierbara - påverkan, begränsningar och fördelar måste kunna uppskattas på ett trovärdigt sätt.
- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet borde ha ett bestämt mål - de måste kunna kompensera påverkan på ett sätt som gör att påverkan neutraliseras eller att en förbättrad situation uppnås.
- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet borde endast tas med när alla andra konsekvensbegränsande åtgärder har undersökts.
- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet måste uppfylla samtliga befintliga regler, krav och lagar.

- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet måste kompensera påverkan på ett sådant sätt att Natura 2000-området/områdena som helhet inte tar någon skada, åtminstone inte under den tid som påverkan uppstår.
- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet måste vara utöver redan existerande krav för skötsel av Natura 2000-område av den behöriga myndigheten och får inte vara del av ett tidigare projekt.
- Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet måste vara tydligt definierade, öppna för insyn, vara genomförbara med olika slags tillståndsvillkor, förändringar av Natura 2000-områdesgränser, överenskommelser eller kontrakt.

Förbättringsåtgärder inom brytningsområdet

Exempel på förbättringsåtgärder inom brytningsområden

Följande fallstudier från gruvindustrin och skogsförvaltning passar in i definitionen för konsekvensbegränsande åtgärder och skulle samtidigt kunna beskrivas vara förbättringsåtgärder inom ett brytningsområde.

Berguv (Bubo bubo) i tyska stenbrott
(sidan 103 av EU-kommissionens vägledning)

Gruvbrytningsområde Gambach (Hesse)

http://circa.europa.eu/Public/irc/env/wg_non_energy/library?l=/natura_guidelines/input_from_members/ima/experience_quarzwerke/_EN_1.0_&a=d

Preliminär förvaltningsåtgärd vid stenbrottet Sélestat (Elsass, Frankrike)

http://www.pays-de-la-loire.developpement-durable.gouv.fr/article.php3?id_article=614
(sida 62)

Verksamhetsutövaren vid ett stenbrott i Elsass beslöt att använda sig av en miljöhandlingsplan för att främja fjärilars utbredning inom områden som inte skulle ingå i brytningsverksamheten. De inledande resultaten verkar mycket lovande eftersom populationerna av två av tre fjärilsarter signifikant ökade inom de nyligen efterbehandlade

områdena. Verksamhetsutövarens förhoppning är att fjärilspopulationerna inom det område som är företagets framtida brytningsområde efter några år av aktiva skötselåtgärder inte längre kommer att vara en signifikant del av de totala populationerna inom Natura 2000-området.

Kalkstensbrott Frasnes (Belgien)

<http://www.ima-eu.org/fileadmin/euba/guide.pdf> (sida 38)

Rio Tintos koppargruva Kennecott Utah (USA)

http://www.wbcd.org/web/publications/business_biodiversity2002.pdf (sida 46)

Artskydd i dagens skogsbruk i Frankrike

http://circa.europa.eu/Public/irc/env/species_protection/library?l=/commission_guidance/english/finalcompletepdf/_EN_1.0_&a=d (sida 33)

Referenser

1. Brodtkom, F. (2001), "Good Environmental Practice in the European Extractive Industry, A Reference Guide", p38. IMA-Europe, Tournai at (<http://www.ima-eu.org/fileadmin/euba/guide.pdf>)
2. Business and Biodiversity Offset Program (Washington, DC) 2009 (BBOP)
3. Council Directive (EC) 79/409/EEC of 2 April 1979 on the Conservation of Wild Birds (Birds Directive)
4. Council Directive (EC) 92/43/EEC of 21 May 1992 on the Conservation of Natural Habitats and of Wild Fauna and Flora (Habitats Directive)
5. Earthwatch Institute, (2002), International Union for Conservation of Nature and Natural Resources, world Business Council for Sustainable Development (Business & Biodiversity "The Handbook for Corporate Action", p46. Switzerland
6. Euromines, (2010). "Sustainable Development Guidelines" at (http://www.euromines.org/who_is_euro_sdi.html)
7. European Commission (EC), Defining "Critical" Raw Materials (2010) at (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/raw-materials/files/docs/report-b_en.pdf)
8. European Commission (EC), Guidance on Undertaking Non-Energy Extractive Activities in Accordance with Natura 2000 Requirements at (http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/nee_i_n2000_guidance.pdf)
9. European Commission (EC), "Raw Materials Initiative" (RMI) - Communication at (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/raw-materials/documents/index_en.htm)
10. Guidance document on the strict protection of animal species of Community interest under the Habitats Directive 92/43/EEC (2007) p33. at (http://circa.europa.eu/Public/irc/env/species_protection/library?l=/commission_guidance/english/final-completepdf/_EN_1.0_&a=d)

11. International Council on Mining & Metals (ICMM) Good Practice Guidance for Mining and Biodiversity (2006) at (<http://www.icmm.com/biodiversity>)
12. IUCN / ICMM Case studies from around the world: "Integrating Mining and Biodiversity Conservation" (2004)
13. Melki, F. (2007), "Guide méthodologique pour l'évaluation des incidences des projets de carrières sur les sites Natura 2000", Biotope at (http://www.pays-de-la-loire.developpement-durable.gouv.fr/article.php3?id_article=614)
14. Pearman, G. (2009). 101 Things To Do With A Hole In The Ground. Published by Post-Mining Alliance in association with the Eden Project
15. Pütter, T. (2008), "Experience of the Quarzwerke Group with Natura 2000", p4. Quarzwerke
16. Rademacher, M. (2010). "Quarries: A network to promote biodiversity". Guideline to Promotion of Biodiversity at the Mineral Extraction Sites of HeidelbergCement at (http://www.heidelbergcement.com/NR/rdonlyres/E437C510-3461-421E-AF9D-D4280D9C53C2/0/RademacherMichael_promotionofbiodiversity.pdf)

Fallstudier	Källa	Detaljer
Berguv (Bubo bubo) i tyska stenbrott	EU-kommissionens vägledning	Sida 103
Gruvbrytningsområde i Gambach (Hesse)	http://circa.europa.eu/Public/irc/env/wg_non_energy/library?l=/natinat_guidelines/input_from_members/ima/experience_quarzwerke/_EN_1.0_&a=d	Under gruvbrytningen är personalen mån om att inte störa eller förstöra fåglarnas bon, eller om det är ofrånkomligt, att flytta dem på ett annat ställe inom dagbrottet. För att se till att populationen backsvalor hade tillräckligt stor livsmiljö och för att säkerställa att de skulle fortsätta föröka sig inom gruvområdet, godkändes 1997 i gruvans verksamhetsplan att man skulle spara ett tillräckligt stort antal branta backar inför varje kommande häckningssäsong. Ingen brytning utförs under häckningssäsongen i dessa områden. Ytterligare enskilda åtgärder som beskrivs i gruvans verksamhetsplan säkerställer också att inga fåglar bygger bon i de områden som är avsedda för gruvbrytning.
Preliminär förvaltningsåtgärd vid stenbrottet Sélestat (Elsass, Frankrike)	http://www.pays-de-la-loire.developpement-durable.gouv.fr/article.php3?id_article=614	Ett stenbrott i Elsass använde sig av en miljöhandlingsplan för att se till att fjärilarnas utbredningsområde skulle flyttas till de områden som inte ingick i brytningsområdet. De första resultaten verkar mycket lovande eftersom två av de tre

		fjärilspopulationerna signifikant ökade på de nyligen efterbehandlade brytningsområdena. Verksamhetsutövaren hoppas på att fjärilspopulationerna som finns inom de framtida brytningsområden efter några år av aktiv hantering inte längre representerar en signifikant del av de totala populationerna inom Natura 2000-området (sida 63).
Kalkstensbrott Frasnes (Belgien)	http://www.ima-eu.org/fileadmin/euba/guide.pdf	Sida 38
Rio Tintos koppargruva Kennecott Utah (USA)	http://www.wbcsd.org/web/publications/business_biodiversity2002.pdf	Sida 46
Artskydd i dagens skogsbruk i Frankrike	http://circa.europa.eu/Public/irc/env/species_protection/library?l=/commission_guidance/english/finalcompletepdf/_EN_1.0_&a=d	Sida 33